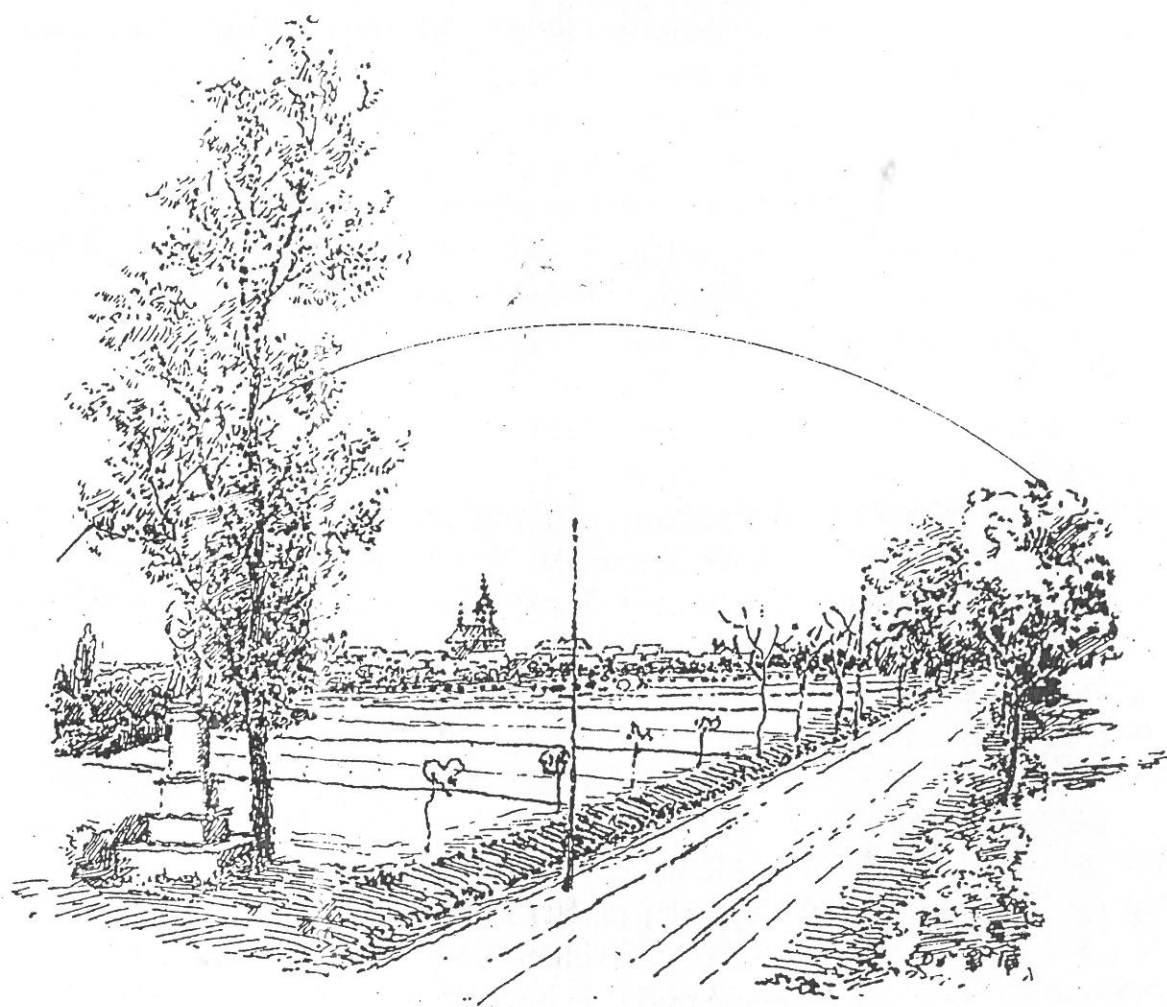

CÍTOLIBSKÝ ZPRAVODAJ

---

2 / 98

Truman Capote

Vánoční vzpomínka

/úryvek z povídky/

Černá kamna, naložená uhlím a dřívím, jsou do ruda rozžhavená. Šlehač na sních z bílků víří, vařečka se otáčí v míse s máslem a cukrem, vanilka naplňuje vzduch sladkou vůní, skořice přidává svoji kořennou; lákavé vůně plní kuchyň, šíří se po domě, pronikají ven se závany kouře z komína. Za čtyři dny jsme s prací hotovi. Jedenatřicet dortů politých whiskou trůní na okenních římsách a policích.

Pro koho jsou?

Pro přátele. To neznamená, že musí být pro přátele ze sousedství. Vlastně větší díl je určen lidem, s nimiž jsme se setkali jen jednou a možná vůbec ne. Lidem, kteří se nám nějak zalíbili. Jako prezident Roosevelt. Jako důstojný pán J.C. Lucey a jeho paní, baptističtí misionáři z Bornea, kteří tu minulou zimu měli přednášky. Nebo malý brusič nožů přicházející dvakrát za rok do města. Nebo Abner Packner, řidič autobusu příjíždějícího v šest hodin z Mobile, s kterým si každý den máváme, když v mracích prachu projíždí se skřípěním kolem. Nebo Winstonovi, mladí manželé z Kalifornie, kterým se jednou odpoledne porouchal vůz před naším domem a kteří strávili příjemnou hodinku povídáním s námi na verandě (mladý Winston nás vyfotografoval, je to jediná fotografie, jakou jsme kdy měli). Je to tím, že přítelkyně je ostýchavá a že je jí volno jen s cizími lidmi a že nám ti cizí lidé, pouzí známí, připadají jako naši nejlepší přátelé? Myslím, že je to tak. Také knihy na výstřižky, kam ukládáme poděkování na dopisních papírech z Bílého domu, občasné zprávy z Kalifornie a Bornea, jednocentové pohlednice od brusiče, vzbuzují v nás pocit, že za zdmi kuchyně, z jejíhož okna je vidět jen kousek ohraničeného nebe, jsme spojeni se světem plným událostí.

Ted' nám prosincově holá fíková větev škrábe na okno. Kuchyň je prázdná, dorty jsou pryč, včera jsme na poštu odvezli poslední a zakoupení známek úplně vyprázdnilo naši peněženku. Jsme bez peněz. To mě hodně rmoutí, ale přítelkyně chce oslavovat - s těmi pěti centimetry whisky, co zbyly v láhvi od Hahy. Lovka dostane lžici do misky s kávou (má ráda kávu s cikorkou a silnou). Zbytek si rozdělíme a nalijeme do dvou sklenic od zavařeniny. Jsme plni děsu při pomyšlení, že budeme pít čistou whisky; kysele se šklebíme a otrásáme, když ji ochutnáváme. Ale pamalu začínáme zpívat, zpíváme najednou, ale každý jinou píseň. Neznám slova své písničky, kromě začátku : *Jen pojd', pojd' s námi dál, dnes bude v městě velký bál*. Ale umím tancovat, chci totiž jednou být stepeřem ve filmu. Po stěnách poskakuje můj tančící stín; zpíváme, až se třese nádobí; chechtáme se, jako by nás lechtaly neviditelné ruce. Lovka se válí na zádech, tlapkami švihá do vzduchu, černé pysky se jí roztahují, jako by se vesele šklebila.

Uvnitř mě to hřeje a jiskří to ve mně jako v těch rozpadávajících se polenech, jsem bezstarostný jako vítr v komíně. Přítelkyně tancuje kolem kamen, mezi prsty svírá lem své ubohé kartounové sukně, jako by to byla plesová róba. *Ukaž mi cestu, která vede domů*, zpívá a tenisky jí vrzají po podlaze. *Ukaž mi cestu, která vede domů*.

Vcházejí dvě příbuzné. Jsou velice rozzlobené. Koulejí očima, které probodávají, mrskají jazyky, které štípou. Poslechněte si, co nám říkají, slova se z nich o překot hrnou ve vzteklé melodii: „Sedmileté dítě! A je z něj cítit whisky! Zbláznila ses? Dávat sedmiletému dítěti alkohol! Jsi cvok! Tohle je cesta ke zkáze! Pamatuješ na tetu Katy? Na strýčka Charlieho? Na jeho švagra? Hanba! Skandál! Taková ohavnost! Klekni a modli se, pros Boha za odpuštění!“

Lovka zaleze pod kamna Přítelkyně klopí hlavu k zemi, brada se jí chvěje, zvedá sukni a utírá si nos a běží do svého pokoje. Ještě dávno potom, co město spí a dům je tichý, až na hodiny, které odbíjejí celé a půle, a na prskání pohasínajícího ohně, pláče do polštáře, a ten už je tak mokrý jako vdovin kapesník.

„Neplač,“ říkám. Sedím na kraji její postele a třesu se zimou, přestože mám na sobě flanelovou noční košili, která je cítit sirupem proti kašli z minulé zimy, „neplač,“ prosím ji a tahám za prsty u nohou a šimrám na chodidlech, „jsi na to moc stará.“

„Pláču proto, že jsem moc stará,“ škytá. „Stará a bláznivá.“ „Nejsi bláznivá. Je s tebou zábava. Je s tebou větší zábava než s ostatními. Poslouchej. Jestli nepřestaneš plakat, budeš zítra tak unavená, že nebudeme moct jít uříznout stromeček.“

Narovná se. Lovka vyskočí na postel (kam má skákat zakázáno) a olizuje jí tváře. „Vím, kde najdeme opravdu pěkné stromečky, Chlapečku. A taky jmelí. Má bobulky velké jako tvé oči. Je to daleko v lese. Dál než jsme kdy byli. Tatínek nám odtamtud přinášel vánoční stromečky; nosil je na rameni. Je tomu padesát let. Už se nemůžu dočkat, až bude ráno.“

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE

Zprávy Obecního úřadu k ukončení volebního období

- ♦ Během měsíce proběhnou volby do zastupitelstva obce. Je snad dobrým zvykem, aby byly předloženy účty za uplynulé období, což jsem činil každé tři měsíce na veřejných zasedáních obecního zastupitelstva. Dnes se nebudu zmiňovat o finančních nákladech na jednotlivé akce, předkládám jen výčet akcí s dodatkem, že jsem snad na nic důležitého nezapomněl.
- ♦ Na úpravě obce bylo provedeno následující: začnu opravou chodníku u Mýta, dále celá levá strana ulice Lounské, kolem zámku a zámecké zdi.
- ♦ Byla zhotovena propojka silnic z ulice malíře Sochora a ulice K zastávce.
- ♦ Pro lepší vzhled obce bylo upraveno nám. M. Tyrše včetně opravy požární nádrže. Při této příležitosti byly odvedeny přepadní vody požární nádrže do rybníka v Bažantnici. Morový sloup z křižovatky na Mýtě byl přenesen do prostor náměstí a byla na něm provedena velmi žádoucí rekonstrukce.
- ♦ Na budově základní školy byla vyměněna celá střešní krytina a přistavěny šatny s učebnou v prvním patře.
- ♦ V Dělnickém domě bylo dokončeno předsálí včetně sociálního zařízení.
- ♦ Na zámku byla vyměněna krytina jižního křídla a upravena zámecká zahrada do jakžtakž přijatelného stavu. U hřbitova bylo zřízeno malé parkoviště.
- ♦ Ve školce byly opraveny vstupní schody a obě pískoviště, natřen celý plot.
- ♦ Na veřejném osvětlení bylo vyměněno cca 30 kusů nových svítidel.
- ♦ V obci proběhla telefonizace, letos začaly potřebné přípravné práce na plynofikaci obce. K dnešnímu dni je prakticky položen přívaděč z Loun a provedena plynofikace Lounské ulice. Pokračování je závislé na obdržení státní dotace a úvěru.
- ♦ V Bažantnici jsme se pokusili trochu zkulturnit vykácený prostor vysazením 30 sazenic dubu a přesazením asi 15 kusů javoru a jasanu. Od výsadby v dubnu jsme se o ně starali, zalévali a okopávali. Zbyly nám tam javory a jasan, doubků je tam už jen 16 kusů. V projektové přípravě běží úprava Dělnického domu, plynofikace kotelen ve školce a škole.
- ♦ Přečerpávání odpadních vod z Cítolib je připraveno do stadia vyhotovení dodavatelské smlouvy. Zbývá jenom rozhodnutí Severočeských vodovodů a kanalizací na financování stavby.
- ♦ Obec jako taková byla ke konci roku 1995 postavena před problémem, zda zachovat zdravotní středisko, či ne. Rozhodli jsme se pro, aniž bychom tušili, co to znamená. Snaha sehnat lékaře z Loun nebo blízkého okolí vyzněla naprázdno, stejně jako několik inzerátů v tisku i Lékařských listech. Spásou byla MUDr. Kaplanová, která se tu

objevila, žel působila tu necelý rok a z rodinných důvodů odešla. Je pravdou, že i jejím přičiněním jsme bez lékaře nezůstali a máme tu MUDr. Orieška.

♦ V obci působí Nadace Karla Blažeje Kopřivy. Jejím přičiněním byla opravena zeď bývalé školy kolem pamětní desky. V Cítolibeč bohužel není prostor, kde by bylo možno provozovat kulturní akce. Nadace využívá proto kostel sv. Jakuba. Pořádají se zde koncerty Vzhůru srdce, kde děti zpívají, hrají a recitují a pořádané koncerty z dílny tkz. Cítolibských mistrů, přenáší Český rozhlas, natáčí Česká televize, a tak přesahují rámec nejen našeho regionu, ale i republiky a dosahují mezinárodního významu a uznání.

♦ V obecní knihovně, která počtem čtenářů i výpůjček dosahuje špičky okresu pracují p.Horáková a p.Pokorná. Aktivitou knihovny jsou tkz. Babince - občasné posezení se zajímavými osobnostmi okresu, pořádání přednášek v předsálí Dělnického domu a vydávání Cítolibského zpravodaje. Ve spolupráci s několika dalšími maminkami a hasiči připravují 1. června Dětský den na návsi a v únoru dětský karneval. Hasiči pořádají každým rokem povedené Staročeské máje.

♦ Naše Základní škola má právní subjektivitu, což znamená, že je téměř samostatnou organizací. Ve škole je několik zájmových kroužků, každoročně jsou pořádány besídky a masopustní průvod masek obcí. O práci a prostředí ve škole je nutno se přesvědčit pouze osobní návštěvou. Výsledky odborné kontroly činnosti školy, vedené Školským úřadem, jsou vždy pochvalného rázu.

♦ Sboru dobrovolných hasičů bylo přiděleno profesionály ze Žatce staré požární vozidlo Š 706. Samotná hasičárna dostala nové ústřední vytápění, v poslední době byla namontována siréna v rámci akce záchranného systému. Sbor dobrovolných hasičů je v obci jediná organizace, která dokáže pomoci, kdykoliv je třeba. Svědčí o tom oprava studní na hřbitově, Barborky a u Chlumčan. Postavení plechové boudy na zastávce vlaků není pro hasiče také žádný problém. Zasluhou hasičů byla uklizena část Bažantnice tam, kde byly vysazeny stromky. Nerad vzpomínám na chvíle, kdy byla zatopena oblast Moravy. I zde naši hasiči obci žádnou ostudu neudělali.

♦ Sportovcům jsme podstatně pomohli s úpravou nového hřiště návozem ornice na přikrytí celé plochy hřiště. Doufáme a jsme v očekávání, jak sportovci tuto akci ocení a v čem pomohou obci oni.

♦ Závěrem bych chtěl poděkovat všem zastupitelům i občanům, kteří se po celé toto volební období snažili pro obec něco prospěšného udělat. Je všeobecně známo, že se nikdy nikdo nemůže zavděčit všem. Jestli vedení obce za toto období někoho poškodilo, věřte, že v tom nebyl žádný úmysl, hledalo se vždy slušné vyřešení případu.

♦ Úplně nakonec přeji každému hodně úspěchu v jeho poctivém konání a všem pak hodně zdraví.

Za obecní zastupitelstvo starosta Věroslav Richtř

Z činnosti cítolibských hasičů

◆ Družstvo mladých nás v letošním roce velmi dobře reprezentovalo. V okresním kole hry „Plamen“ obsadilo první místo, a tím postoupilo do krajského kola, které se konalo v Ústí nad Labem, naše družstvo zde obsadilo velmi pěkné třetí místo. Další soutěže proběhly např. v Kadani a v Libčevsi.

◆ Družstvo mužů soutěžilo v požárním sportu v okresním kole, kde též obsadilo první místo, ale krajského kola se nezúčastnili, neboť nebyl úplný počet mužů v družstvu.

◆ Dále dobrým úspěchem bylo první místo na soutěži O pohár OÚ Louny, některé další soutěže pro dospělé se konaly ve Smolnici a Oseku.

◆ U statistiky zůstaneme, neboť bychom vás chtěli informovat o počtu zásahů, který už v říjnu přesáhl číslo 50. Mezi zásahy se počítá několik požárů objektů, lesa, trávy, dále pak dopravní nehody. Zmíníme pro zajímavost několik likvidací rojů sršní.

◆ Touto cestou bychom také chtěli poděkovat všem hasičům, kteří se podílejí na pomoci Hasičskému záchrannému sboru v Lounech na zajišťování 24 hodinových směn, průběžně podle potřeby od letních měsíců. Zatím sloužili 31 směn na vlastní stanici.

◆ Od října máme v naší obci připojení na automatický záchranný systém.

Přečetli jsme z kroniky Cítolib

Roku 1859 byla zima velmi mírná, ke konci roku totiž, v únoru a březnu, byly velmi velké větry, takže velmi mnoho hlíny z polí odnášely, že i místy zimní osení tak vyfoukaly, že se muselo zaorati. V měsíci lednu bylo obilí v ceně: měrice pšenice 4 zlaté 40 krejcarů, žito 4 zlaté, ječmen 2 zlaté 52 krejcarů. Obilí mělo špatný odbyt. (Měřice je 65 litrů) Na konci měsíce dubna nastala ve Vlaších válka mezi Rakouskem a Sardinií s Francouzi, kteroužto Rakousko prohrálo. Piemontsko, (území v severní Itálii) připadlo 24. června k Sardinii. V té válce stouply ceny obilí dvakrát. Pak stříbro přišlo do vysoké ceny. V témž roce byla hojná úroda obilí, jenže málo sypalo. Nedařilo se ani ovoci, švestky se platily až 18 zlatých za dvě měrice. Chmeli též se špatně podařilo, nejvýše ho bylo třetí díl, ten byl v ceně většinou cent za 160 až 170 zlatých, později na zimu přišel až na 190 zlatých. Zemáky se dobře uvedly, jenže jak náleží neuzrály, neb kdo je před sv. Havlem vzal ze země domů, tak je musel zase ze sklepa vynášeti, skorem načisto byly shnilé. Cena byla 1 zlatý 26 krejcarů, totiž na zimu. Žně byly pěkné, 11. července se počaly a byly po dvakráte velmi velké větry, to jest dne 23. července byl tak mocný vítr, že skorem každý vůz převrhl, obilí mnoho odnesl a to léto bylo velmi velké parno až 30 stupňů. V měsíci říjnu byla obilní cena pšenice měrice 6 zlatých, žito 4 zlaté, ječmen 2 zlaté 90 krejcarů.

Roku 1860 byla zima prostřední, bylo velmi střídavé počasí. Léto bylo chladné, takže pro chmel byl velmi nepříznivý čas, kdež se ho také velmi málo uvedlo, neb cent chmele přišlo od 300 zlatých až do 407 zlatých. Obilní ceny byly dne 10. února pšenice měrice po 6 zlatých, žito 4 zlaté 14 krejcarů, ječmen 3 zlaté 34 krejcarů. Ovoce bylo také hojnost, švestek a hrušek, ale jablek bylo málo. Žně byly ze začátku pěkné, ke konci velmi špatné neb mnoho obilí vzrostlo. Zemčata se velmi dobře podařily, neb více jak polovice bylo shnilých neb pokažených. Ten rok na podzim se stavěly mostky u pivovaru na silnici, které stály neboli košťovaly 400 zlatých. Mimo přivázky, která se děla od knížete Schwarzenberka a od občanů, kteří pozemnosti mají. Též toho roku obci Cítolibské na mnohých chmelnicích, jmenovitě, co byly pozdě řezané, bylo mnoho chmele.

Rok 1861. Zima byla prostřední. Často střídavé povětrí. Toho roku byla úroda v obilí i v travině i zemčata se urodila, ovoce prostředně, chmel prostředně,

pšenice byla v ceně 1 měrice něco přes 6 zlatých, žito 5 zlatých, ječmen 3 zlaté 50 krejcarů. Chmel byl po 150 zlatých v kraji našem, v Žatci po 170 zlatých.

- Rok 1862. Zima byla tuhá i mnoho sněhu bylo, takže 1. února nastala změna v povětrnosti tak náhle, že se všechny řeky tak náramně rozvodnily po Čechách, že toho žádný pamětník nebyl, který by takové rozvodnění byl viděl. V žateckém kraji při Ohárce mnoho tyčí se odplavilo. V Lenešicích jeden nový domek Ohárka utrhla, v Počedelicích asi 14 stavení zbourala a mnoho stromů odnesla i také celé zahrady zničila. Toho roku byla úroda obilí hojná, jen málo sypalo. Podzimek byl velmi suchý, neb s melivem (obilí na mletí) to šlo špatně, neb na Ohárce bylo velmi málo vody.
- Rok 1863. Zima byla prostřední, povětrnost častěji měnivá. Toho roku byla znamenitá úroda v obilí, travině prostřední, ovoce nebylo mnoho, chmele bylo více jak prostředně, zemčat prostředně. Ten rok počal býti mdlý v penězích, takže všecken obchod počal váznouti. Když žito kvetla, tak zmrzla skoro všechna, takže v těch dnech sláma byla bez všeho zrna. Byla zde c.k. komise vyšetřit škodu, ale nic jsme nedostali, toliko tu c.k. komis ještě jsme museli zaplatit (podtrženo). Letošního roku bylo mnoho housenek na stromech a stromů užráno, vypadalo jako velké suché koště, až později se trochu zazelenalo.
- Rok 1864. Zima byla mírná, počasí měnlivé. Toho roku byla úroda v obilí prostřední, ovoce nebylo mnoho, traviny málo, chmele málo, zemčat prostředně.
- Rok 1865. V tom roku bylo sucho, že nemohly plodiny polní ani růsti. Po sv. Prokopu přišly takové hice, že všechno jen hořelo. Chmel opadal, ovoce zvadlo a též opadlo. Bramborů bylo také maloučko a malé. Bylo to zlé hospodaření, slámy a zrní všeho málo, takže museli hospodáři odprodat dobytek velmi lacino, též ceny obilní byly malé. Strych žita byl za 4 zlaté 15 krejcarů, ječmen 3 zlaté 20 krejcarů (strych = 93 litrů). Jaro bylo mokré a vláhý dostatek, sněhu mnoho napadlo v březnu. Setba se mohla začít teprve v dubnu. 6. července zima neslýchaná a sucho, žita dávaly 8 až 9 mandelů. Dobytek dostal zvláštní nemoc, takzvanou chromovku, a sice přičítalo se to suchu, že byliny neměly žádnou vápenatou látku v sobě. Dobytku mnoho prospěšný nebyly. Dobytče zdálo se zdravé, ale pojednou začalo ležet a pakli hnát neb kosti sobě při vstávání zlomilo, tehdy se stěží uzdravilo. Dobytek se musil změnit všecken rovnovšady a kde stál, padal v letech nastávajících kus po kuse.
- Rok 1866. V únoru a březnu nemohli hospodáři skoro všichni již daně platit. Minulý rok byl bídný, pročez naše obec žádá jako jiné obce c.k. úřad o sečkaní do po-žních, ale naše obec nebyla vyslyšena. Ale než jsme se nadáli, přišlo na nás kolikeré neštěstí! Před sv. Duchem v sobotu a úterý po něm zmrzly skoro všechny žita, takže už o sv. Trojici byly bílé a ty dva

dny zmrzlo ovoce již odkvetlé a zčernalo. Spadlo malým zatřesením stromu všechno, že neostalo ničko. (sobota před sv. Duchem byla v roce 1866 na 19. května, sv. Trojce připadla na 27. květen). Na sv. Antonína (13. června) odpůldne přišlo krupobití takové, že zničilo všechny plodiny, traviny od samé země uráželo a jako mlat přivedlo. Stromy a okna to roztlouklo. Začátek žní sem vtrhlo vojsko. To není ani k popsání ta ouzkost při našem nedostatku, dát jim to, co oni žádali., Bylo to bídne živobytí, když tu mimo práce jsme nic neměli. Některý neměl po nazimním nasetí dát co do mlýna. Tak jsme ostali již druhý rok všichni daně dlužní a nedostatku a bídy bylo dost. Na jaře toho roku panovala pro krádež příbramskou rozhořčenost na Židy (zvali se obecně stříbrníci a kuličkáři) skoro po celých Čechách, v Sušici, Rakovníku byly šarvátky, lidu se pozavíralo mnoho. Pak vydáno hlavně proto takzvané stanné právo, které pak trvalo celou okupaci pruskou. Bída mezi lidem o peníze, že tím nejvíce hospodáři trpěli a k úpadku i přišli. Pevnost Terežín se opevňovala a lid mluvil o válce, která také vypukla. Vojska táhla tudy na hranice a Sasíci táhli ku Praze. Zmíniti se musím o události. Pouhou zprávou o Prušácích, že již táhnou, poplašili se c.k. úředníci a stěhovali se vesměs na podlesí a kamkoliv. Lid poplašen tím, sbíral mohovitost svou a stěhoval se také. To bylo zmatku a spěchu zbytečného! Večer se lid však utišil a úřady pak se po třech dnech zase šťastně vrátily. Bylo pak mnoho smíchu pro ty, co měli tak málo srdce. Zboží všeliká jsou pak zazdívána a zakopávána jako ve válkách středověkých, an zprávy líčily hrůzy v Prajzech (Prusku). Úřady tím ztratily vážnosti u lidu, ve válce úřadovali pouze měšťanostové a starostové, pak byli mnozí z nich za svou obětavost řádem poctěni, jako J. Kostka v Lounech. Mnozí významení nepřijali. Prušáci tudy pak táhli na Prahu. Bylo to zmatků dost a brali rekvizice kde mohli. Koně a potahy brali s sebou. V čísle 36 byli zavřeni voly, jež hnali s sebou. I stalo se, že zapomněli v mezírce 2 voly, ty pak užívali se k polním pracem od mnohých. Potom je úřad prodal. Vojsko pruské tudy táhlo zpět, když se uzavřel mír, celý třetí armádní sbor. A tu začala také zuřit cholera, která všady, kudy vojsko táhlo, víceméně obětí vzala. Zde umřelo jeden den 5 osob, celkem asi 15 lidí a 1 Prus, který zde pochován. Práce polní s nedostatkem tažných sil a suchem dlouhotrvajícím špatně udělala, setba byla řídká, namnoze nevyšla, až pod sněhem.

Vzhůru srdce - vzhůru česká kulturo

Dne 22. července 1998 byli kulturněmilovní občané Cítolibe a okolí pozváni na koncert s vloženými recitacemi s názvem „Vzhůru srdce“. Protagonisty tohoto pásma byla mládež, což nutno konstatovat s povděkem.

Nemám sice ambice hodnotit odborně, popřípadě kritizovat uměleckou úroveň provedení. Ale vzhledem k věku, ke svým kulturním zájmům, považuji za svou povinnost projevit díky a uznání všem, kteří se o krásný večer zasloužili: všem účinkujícím, Nadaci K. B. Kopřivy, manželům Langerovým a hlavně Zdeňku Šestákovi.

Po kulturním zážitku, po vjemech v důstojné atmosféře u většiny účastníků následuje přemýšlení, pokusy o analýzu a v neposlední řadě vzpomínky a srovnání s kulturními akcemi v létech minulých. O kultuře v Cítolibeč vedu často diskuze se svojí čtyřiaosmdesátiletou maminkou. Ve svém věku si pamatuje velice mnoho, některých akcí se osobně zúčastnila, zejména v ochotnickém souboru „VESNA“. I moje generace ještě zažila představení, která jsou nezapomenutelnou vzpomínkou. A to z těch důvodů, že titulní i ostatní role hráli spoluobčané. A na výše uvedeném večeru „Vzhůru srdce“ Alenka Maierová, Lucie Nejedly a Barbora Šestáková vyvrátily domněnku mé maminky, že se dnes děti ve škole nazpaměť básně již neučí.

O hudbě a jejích tradicích v městysi Cítoliby by snad mohly vyprávět rodinné kroniky mnohých rodin. Většina z nás zná jméno rodiny Šestákových. Sestry Šárka a Julie Langeovy dokazují podle českého úsloví, že krácejí ve stopách svých předků. Což bohužel dokázat nemohl Jakub Šesták, který se těsně před koncertem poranil a jeho koncertní vystoupení se neuskutečnilo. Zato Bedřich Laboutka historikům dokáže, že hudební tradici rodiny Borlů podrží na patřičné úrovni a svým vystupováním bude uctívat památku svého pradědečka, který s vojenskou hudbou čs. legií procestoval půl světa.

V přetechizovaném a překomercializovaném světě kultura a její úroveň se poněkud odchyluje od směru, který nám vytyčila především rodinná výchova, poté školy a učitelé. Nasnadě je ale i nabídka kulturních společenských zařízení a to zejména místních. Musí se vzít ohled na to, čím nabídka - ať veřejnoprávních či soukromých zařízení - je podmíněna. Zda je podmíněna ziskem hmotným, či ziskem duševním? Toť otázka! Je jeden faktor, který může odpověď na tuto otázku. Tento faktor se jmenuje národní hrdost! Bohužel je u některých, ale i národnostních etnik, daleko silnější, než u národa českého!

V nynější době chrlí televize, filmy, seriály charakterizující úpadek morálky tím i kultury. Žel na něco zapomínají. Jeden z nejpopulárnějších herců tohoto století - zejména představitel hlavních rolí hrdinů westernů - Steve McQueene,

několik dnů před svou smrtí vyslovil větu, kterou považuji za větu svatou Nikomu neříkej, jakou překážku jsi překonal, protože nevíš, co tě čeká zítra!

Kéž by se podle této zásady chovali všichni, komu záleží na úrovni kultury občanů nejen Cítolib, ale všech občanů tohoto státu!

Ing. Karel Šedivý

Věc názoru /dialog/

Ptala se tráva bled'oučká a zplihlá:

„To ty mě šimráš, slunečko?“

Po jeho tváři veselost se mihla:

„Cvšem, probud' se, všetečko!“

Travka se štěstím trochu zavrtěla,

ale vskutku jen trošinku:

„Ach, slunko moje, krásný sen jsem měla,

že vidím svoji maminku ...“

Travěnko milá, i já jsem ji znalo -

taková bujná a zelená paní.

Kolikrát jsem se na ni loni smálo

a paprsky své házelo jsem na ni ...“

„A víš, že v tom snu byla jako víla?

Ležela ti tak nehnutě, tak bílá...“

„To dělala sníh. Byly jej plné pláně.

A malých dětí co chodilo na ně

koulovat se a stavět sněhuláky.

A potom když jsem si hrát přišlo taky,

se sněhem zvláštní proměna se stala:

roztál ...“

Travička šťastně v paprscích se koupe:

„Povídáš roztál? Jseš ty ale hloupé -

sníh zmizel, že já jsem se odkopala! ....“

Za krásami Prahy

Vždy když touhu k cestování
na jazyku mám,
vydám se - vždyť co mi brání? -
od hospody ku hospodě
na okružní flám! ....

Muzejní romance

Co po nich zbylo?
Trocha kostí,
úlomky lebky,
zubů pár ....
A já je lepil -
To bylo dílo!
Jak já ty střepy miloval
a šikoval je, jako k boji ...
Já - kostlivců svých jenerál!

Někdy jsem seznal podle pánve,
kdo mužem byl, kdo ženou as
a tušil v hnátech ohlodaných
ostatky zašlých lidských krás ...
Ba, já s nimi i mluvil - v duchu -
a litoval, že už jim sluchu
nemůže dopřát zvukovod -
Nu, ale což! Vždyť,
kdo ví, zda by
mé zdvořilůstky přišly vhod...?

PAVLOVY DOPISY

z cesty kolem světa díl 8.

Drazí rodičové,

po krátké, kratičké přestávce se opět pera chápu a jak vidíte celý žhavý píšu. U mne není v podstatě nic nového, pracuji si spokojeně na své Schifflein. Práce stále neubývá a nemohu se dočkat, až budu hotov. Bohužel trup, hlavní práce, stále ještě není hotov. Doufám ale, že to do vánoc stihnu. Práce je to venku, a tak jsem bohužel hodně odkázán na milost a nemilost počasí. A to mně v poslední

době moc nepřeje. Před týdnem tady propršelo celých sedm dní a teď už zase prší. Už by tu mělo být ale pomalu léto, k sakru. Ano, to ale u nás vypadá dost divně mluvit skorem na vánoce o létu, že?

K vašemu dopisu bych jen rád něco dodal: moře snad slitování nezná, ale je přinejmenším spravedlivé, nezná národnosti, nezná rasy, vyznání ani stranickou příslušnost. Vzácná to neutralita na naší nemocné planetě, nemyslíte? Utopí se v něm Rus, Němec, Američan nebo Číňan a už vůbec nehraje roli, zda je křesťan, mohamedán, komunista či neofašista. A když se to tak vezme není nebezpečnější než cokoli jiného. Vezměte si třeba silnici, všeobecně se ví, jak je nebezpečná a kolik lidí přijde ročně na silnicích o život. A přece po ní lidé chodí a jezdí každý den. To samé platí o moři, vždyť je to také jedna velká cesta. Případ Richarda Konkolského je zde dosud v živé paměti. A byla to vlastně z 90% jeho vlastní chyba. Každý ho od té cesty zrazoval a on přesto jel - v zimě, kdy je zde všeobecně bouřno, řekl bych. S lidmi, s kterými jsem mluvil, mi říkali, že je blázen, ale říkali to jaksi s úctou. Jeho loď byla druhá nejmenší loď, co obeplula svět. Byla to jen 23 stop (krát 0,305m) dlouhá loď a tam je místa nemožně málo (kromě jiného) a za druhé možná, že by se tomu dalo zabránit, pokud by byl na palubě. Protože jel sám, je skoro nemožné, aby byl na palubě skoro celých 24 hodin denně. Moje loď je větší (39 stop) má místo pro 6 osob a nepojedu sám, to znamená, že se u kormidla budeme střídat a tím je také zmenšena možnost podobných překvapení. A vůbec moře je nádherná věc a tisíce jachet obeplulo svět (i ten nešťastný Richard), tak proč bych musel být zrovna já mezi těmi nešťastnými. No ale už je toho dost. Jak se vlastně máte vy? Posílám vám pár fotek, ať vidíte jak ten domeček vlastně vypadá. Má velký pozemek, a tak si Zdeněk s Mirkem vzadu zryli pár záhonků a dokonce jsme měli první sklizeň ředkviček, jedna se obzvlášť povedla, dorostla do šíře skoro 5cm (pojmenoval jsem ji Karel). Naše češky Dášena a Zuzana jsou ještě štěňata, však strašně rády hrabou. A tak už párkrát stačily zlikvidovat celý záhonek. A pak je Zdeněk nahání s Makarenkem (koštětem). Jak vidíte žijeme zde ve velké rodině, dvě již jmenované čuby, pavouk Pankrác, kukarača Pepík, krtek Ferda (marně na něho strašíme všemožné pastě), supersnek Bonifacius a teď Zdeněk přinesl ještě dvě koťata Gustava Carla a Alberta Einsteina. Ale už vás asi nudím. A já už jdu také spát, zítra musím do Durbanu. Tak zatím ahoj a dobrou noc. Váš Pavel.

Pinetown 28.10.1975

HLASOVACÍ LÍSTEK

OBEC CÍTOLIBY

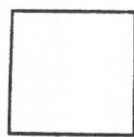
PRO VOLBY DO ZASTUPITELSTVA OBCE

DNE 13.-14. LISTOPADU 1998

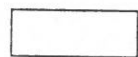
DO ZASTUPITELSTVA OBCE SE VOLÍ

15 ČLENŮ ZASTUPITELSTVA

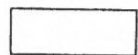
VOLEBNÍ OBVOD Č. 1

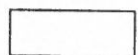
Sdružení nezávislých kandidátů
- Za lepší Cítoliby

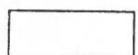
1. Josef NEUDERT
33 let, obch. zástupce, Cítoliby, bezp.

2. Václav KARBAN
49 let, podnikatel, Cítoliby, KSČM

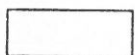
3. Miroslav BARTL
37 let, podnikatel, Cítoliby, bezp.

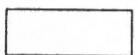
4. Svatopluk BLÁHA
40 let, obch. zástupce, Cítoliby, bezp.

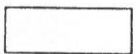
5. Alena NĚMCOVÁ
38 let, ředitelka MŠ, Cítoliby, bezp.

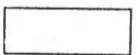
6. Stanislav HÁDEK
51 let, důchodce, Cítoliby, bezp.

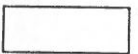
7. Petr MENČÍK
53 let, seřizovač, Cítoliby, bezp.

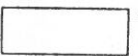
8. Zdenka RYČKOVÁ
51 let, vedoucí Sazky, Cítoliby, bezp.

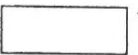
9. Milan POSTL
37 let, řidič, Cítol by, bezp.

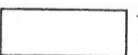
10. Bohumil ZAPLETAL
38 let, podnikatel Cítoliby, bezp.

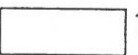
11. Zdeněk VAIC
40 let, automechanik, Cítoliby, bezp.

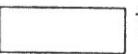
12. Luboš VOKROUHLÍK
53 let, hasič, Cítoliby, bezp.

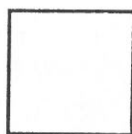
13. Ivana MAKARIUSOVÁ
35 let, podnikatelka, Cítoliby, bezp.

14. Stanislav ROUBAL
37 let, řidič, Cítoliby, bezp.

15. Alena BERNÁŠKOVÁ
54 let, dělnice, Cítoliby, KSČM

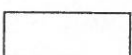
Občanská demokratická strana

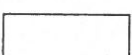
1. Věroslav RICHTR
71 let, starosta, Cítoliby, bezp.

2. Karel SKOČDOPOL
56 let, podnikatel, Cítoliby, ODS

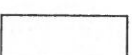
3. Jana STARÁ
56 let, důchodkyně, Cítoliby, bezp.

4. Josef BUREŠ
76 let, důchodce, Cítoliby, ODS

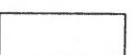
5. Alena PETRŽILKOVÁ
38 let, podnikatelka, Cítoliby, bezp.

6. Marcel KUKLA
67 let, důchodce, Cítoliby, bezp.

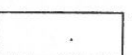
7. Václav KRYL
66 let, důchodce, Cítoliby, ODS

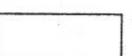
8. Petr JINDŘICH
34 let, podnikatel, Cítoliby, ODS

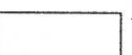
9. Václav EKRT
56 let, zemědělec, Cítoliby, bezp.

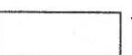
10. Václav MUŽÍK
70 let, důchodce, Cítoliby, bezp.

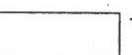
11. Jaromír MAKARIUS
40 let, podnikatel, Cítoliby, bezp.

12. Jiří VAIC
49 let, kontrolor, Cítoliby, bezp.

13. Iva DVOŘÁKOVÁ
57 let, důchodkyně, Cítoliby, ODS

14. Alenka ŠPECIÁNOVÁ
60 let, důchodkyně, Cítoliby, bezp.

15. Miroslav ŠPONIAR
27 let, hasič, Cítoliby, bezp.

